

هو السامع العليم و هو البصير الحكيم

گر نفس ثابت راسخ مطمئن مستقیمی یافت شود و لوجه الله و حبه و رضائه بمثابه علم بر اعلى الاعلام باستقامت تمام قیام نماید و باعلى النداء از جمیع اشیا سؤال کند که بر مظلوم در سبیل الهی چه وارد شده و چه اراده نموده لعمر الله کل باعلى النداء باینکلمه علیا ناطق شوند انه اتی لنجاة العالم و حفظ الامم و ما اراد الا ارتفاع مقاماتهم و ارتقاء مراتبهم و حمل ما لا حملة احد لا من قبل و لا من بعد

یا امین قسم بامر مبین که در سجن اعظم ظاهر و هویداست که اذن واعیه که از کوثر عنایت الهیه از قصص کاذبه اولی و افسانه‌های مفتریه آخری طاهر و مقدس البتّه این ندا را از جمیع اشیا اصغا نماید در جمیع احوال از قلم غنی متعال در تهذیب و تطهیر نفوس و تربیت عالم نازل شده آنچه که هر ذی عدلی گواهی داده و هر ذی بصری شهادت میدهد معذلک بعضی از نفوس که خود را بحق نسبت داده و میدهند عامل شده‌اند آنچه را که عین حقیقت گریانست قسم بندائیکه ایوم از طور عرفان مرتفعست از اعمال آن نفوس بر اینمظلوم وارد شده آنچه که شبه و مثل نداشته بشأنیکه ذیل مطهر را آلوده‌اند و امر منور را مکدر نموده‌اند ناله و حنین الواح الهی را هر سمعی اصغا نموده و احزان وارده را هر بصیری ادراک کرده بعضی از مدعیان محبت وارد آورده‌اند آنچه را که لوح و قلم متحیر و مبهوت زفرات مخلصین در صعود و عبرات مقررین در نزول در کلمات مکنونه فارسیه اینکلمه علیا از قلم اعلى جاری و نازل

ای بنده من ملک بیزوال را بانزالی از دست منه و شاهنشهی فردوس را بشهوتی از دست مده نصایح قبل و بعد نزد نصح الله در اینظهور اعظم خاضع بل ساجد بعضی بنار نفس و هوی بشأنی مشتعل که ملاً اعلى را متحیر نموده‌اند آنجناب بعنایت الهی و فضل لایتناهی ربّانی مکرر بساحت اقدس فائز و مکرر از لسان عظمت اصغا نموده آنچه را که علت حیات و تقدیس و سبب علو و تنزیه بوده حال در اعمال بعضی نفوس غافله تفکر نما نصح چه بوده و عمل چه شده

یا امین خیانت و کذب آن مدعی محبت احد از سیف بوده که بر هیکل امر وارد شده بلا پای اینمظلوم اعمال مدعیان محبتش بوده از قبل لسان مظلوم باینکلمه ناطق لیس بایستی سجنی و ما ورد علی من اعدائی بل عمل احبائی الذین ینسبون انفسهم الی نفسی و یرتکبون ما ناح به قلبی و قلمی باری امثال این بیان مکرر از قلم اعلى جاری عمل عدو الله و ظالم در مدینه کبیره وارد آورد آنچه را که شبه و مثل نداشت آنخائن بی انصاف بطمع مال از مال گذشت نار حرصش مشتعل بشأنیکه در هر حین از او کذبی ظاهر لعمر الله از معروف گذشته و بمنکر تشبث نموده از خیانتش ضربت عظیم بر عدل وارد در هر حال از حق بطلبید شاید متنبه شوند و راجع گردند

یا امین مطالب مرقومه آنجناب کل بلحاظ فائز و جواب اینست که حال از قلم اعلى جاری میشود
ابناء جناب راء و جیم الّذی صعّد الی الله العلیم الحکیم را از قبل مظلوم تکبیر برسان و باشراقات انوار آفتاب عنایت الهی بشارت ده و مسرور نما انا ذکرنا المرفوع بذکر اذ خرج من لسان الارادة ماج بحر الغفران و هاج عرف العفو و الاحسان رحمت حق او را احاطه نمود و هر یک از ابناء را ذکر نمودیم نسئل الله تبارک و تعالی ان تشرّف ابصارهم بمشاهدة الآثار و آذانهم باصغاء ما نزل لهم من لدن منزل قدیم مخصوص آنمرحوم زیارت نازل مع ذکر ابناء عنایت میشود و آنجناب هم میرسانند توفیق و تأیید در قبضه قدرت اوست یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر العزیز الحمید
ارادة ورقا علیه بهائی و عنایتی و رحمتی امام وجه مذکور و بعز قبول فائز

یا امین در لیالی و ایام بخدمت امر مشغول است و بکلمه رضا فائز قد اقتصر اموره علی ذکر امر الله رب العالمین این ایام بر او وارد شد آنچه که بر اولیا وارد شده در نامه آنجناب ذکر نموده آنچه را که سبب حزن مقررین است نسئل الله ان

يُوقِّفه من بعد كما وُقِّفه من قبل أنه معه فيكُلّ الاحوال و هو الغنيّ المتعال

جناب حاجي ملك حسين عليه بهائيّ بآثار قلم اعلى فائز انّ الله ربّك حفظه و نصره و اخذ عدوه قهراً من عنده و هو الآخذ القوىّ القدير ذكره من قبلي و بشره بعنايتي انّ ربّك هو المشفق الكريم اردنا ان نذكر ابنه في هذا الحين الذي سمّي بعبد الحسين ليجذبه جذب الذّكر الى مقام لا تمنعه سطوة الجبابرة عن ذكر الله المهيمن القيوم

يا حاجي عبد الحسين اسمع النداء من شطر سجني الاعلى من سدرة المنتهى الملك لله مالك الغيب و الشهود خذ قدح الاعلى باسم ربّك مولى الورى ثم اشرب منه رحيق الابهي رغماً لكّلّ عالم منعه العلم عن التوجّه الى المعلوم طوبى لك بما اقبلت الى الوجه اذ اعرض عنه القوم و سمعت النداء اذ مُنع عنه عباد غافلون كذلك انزلنا لك الآيات و ارسلناها اليك لتفرح و تكون من الذين لا خوف عليهم و لا هم يحزنون كبر من قبلي على وجه امك و بشرها بذكرى اياها في هذا المقام المحمود يا امتي تو باصغاء اين كلمه مباركه عليا فائز شدى و علمای ايران بكلمه يا عبدى فائز نگشتند مع طلب محرومند و مع امل ممنوع صدق من قال العلم حجاب الاكبر اى كاش بعلم فائز ميشدند اوهاماتى ترتيب داده اند و اسم آترا علم گذارده اند اقره ما انزله الرحمن فى الفرقان فى شأنهم بدلوا نعمة الله كفرةً و احلوا قومهم دار البوار البهّاء من لدنا على اولياء الله فى ارضه و على احبائه فى بلاده

يا امين اگر محمد را فى من ملاقات نمودى قل ضع الهّمزات ثم اقبل الى نفحات وحى ربّك الناطق العليم انه لو يحكم على الوجود حكم العدم و على النار اسم الماء و على السماء حكم الارض ليس لاحد ان يقول لم و بم طهر نفسك و فؤادك عن الظنون و الاوهام و ولّ وجهك شطر مدينة الله المقتدر العليم الحكيم انه كان معك و سمع قولك و ما خرج من فمك انه هو السميع البصير

يا محمد بر مقتضيات حكم بالغه الهى احدى آگاه نبوده و نيست بشنو نصح مظلوم را لوجه الله ميگويد سبب انحراف مشو بآثار توجّه نما و بسمع مقدّس اصغا كن انها تهديك الى صراط الله المستقيم بر نفسيكه صد هزار بلا در سبيل حق بر او وارد شده تعرض مكن بقول مبشّر اگر مؤمن نميشوى سبب حزن مشو لعمر الله نفس نقطه روح ما سواه فداه در اعلى مقام جنّت عليا بكلمه اننى انا اول العابدين ناطق بگذار اوهامات نابالغهاى عالم را و قل بسم الله و بالله و از شمال وهم يمين يقين توجّه نما انه يحفظك و يهديك و هو الفضال الكريم

يا امين انا اردنا فى هذا الحين ان نذكر امتى التى فازت بايامى و سمعت ندائى الاحلى و اقبلت الى افقى الاعلى اذ اعرض اكثر الورى يا فاطمة عليك بهائيّ و بهاء من فيملكوتى و بهاء الملاء الاعلى اشهد انك فزت بايام ربّك و آمنت به و تشبّثت باذيال رذائه و تمسّكت بحبله نسئله تبارك و تعالى ان ينزل عليك فى كلّ الاحيان رحمة من عنده و فضلاً من جانبه انه وليّ كلّ عبد آمن به و كلّ امة فازت بعرفانه و اقبلت الى صراطه و اعترفت بما انزله فى كتابه اشهد انك شهدت بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم طوبى لك يا امتى و ورقتى اشهد انك اقبلت باستقامة ما منعك ضوضاء العلماء عن التوجّه الى الله ربّ العرش و القرى و ما خوّفك نعاق الاشرار عن التقرب الى ربّك المختار و ما حجبك سبحات الجلال عن التوجّه الى الغنىّ المتعال شربت رحيق الوحي من يد عطائه و فزت بكوثر البيان فى ايامه و اخذك جذب النداء الى مقام شهدت الاشياء بوحدانيته و فردانيته نعيماً لك يا امتى و المذكورة فى ساحتى نسئله تعالى مرّة اخرى ان يزينك بطراز اسمى الابهي فى الفردوس الاعلى انه هو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو الفرد الواحد المهيمن على من فى السموات و الارضين

و نذكر امتى الاخرى التى سميت بخديجه يا امتى افرحى بما ذكرك جمال القدم فى سجنه الاعظم تالله بذكرى ماج بحر العطاء و نزلت امطار الرحمة من سماء عناية مولى الورى اشهد ان سمعك فازت باصغاء ندائه و بصرك بمشاهدة آثاره و

قلبك بالاقبال اليه نَسئلُ الله ان يسقيك في كلِّ الاحيان كأساً من كوثر البقاء و قدحاً باسمه الابهي انه هو فعّال لما يشاء و المهيمن على الاشياء لا اله الا هو الغفور الرحيم انك صعدت الى الرقيق الاعلى و فزت بما قدر لك من لدى الله مولى الاسماء و فاطر السماء طوبى لك و نعيماً لك و لكلِّ عبد و امة ذكرا ايامك و ما نزل لك من شطر عناية ربك المشفق الكريم سبحانك اللهم يا اله الوجود و مالك الغيب و الشهود اسئلك بالذين صعدوا في حبك اليك و قصدوا قربك و لقائك و فازوا ببحر عطائك و الحضور امام وجهك بان تنزل على القاصدين امطار سحاب رحمتك ثم اغفرهم بجودك و كرمك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الفضال

يا امين قلم اعلى شهادت داده بر خدمت تو و خدمت منتسبين تو و از برای هر يك مقدر فرموده آنچه كه سزاوار درياهاى فضل و كرم اوست ورقه حكيمه را از قبل مظلوم ذكر نما و تكبير برسان نشهد انها فازت بالاقبال الى شطرى و اصغاء ندأتى و مشاهدة آتارى عليها بهائى و عنائتى و رحمتى التى سبقت من فى السموات و الارضين او را بشارت ده لعمر الله تحت لحاظ عنایت حق بوده و هست و عملش بجز قبول و رضا فائز هنيئاً لها و مریئاً لها

نذكر فى هذا الحين ورقتى الاخرى التى سميت بكوچك انا وجدنا منها عرف محبة الله رب العالمين و نبشّرها بما قدر لها من لدن مقدر عليهم لله الحمد بكلمة عليا فائز گشتند و هى كلمة يا امتى قسم بانوار آفتاب حقيقت كه اميرات ارض فائز نشدند بآنچه كه اماء مذكوره فائز گشتند طوبى لها و لمن اتخذها لنفسه صاحبة و معينة

و نذكر امتى التى سميت بمریم يا مریم بذكر حق فائز شدى انه اقبل اليك من شطر السجن قد ذكرك بما ييقى به اسمك فى ملكوته العزيز المنيع انه غفرک و امك و اختك رحمة من عنده انه هو ارحم الراحمين و اكرم الاكرمين

يا حسن عليك بهائى زحمت و خدمت نزد مظلوم مذکور و مقبول از حق ميطلبيم ترا مؤيد فرمايد بر آنچه كه سبب ذكر ابدى است عمل هيچ نفسى ضايع نشده و نميشود اى عباد بيقين مبين بدانيد اعمال طيبه و اخلاق مرضيه از هر نفسى ظاهر شده و بشود مكافات آن عندالله مكنون و مخزون سوف يرون العاملون اجر اعمالهم عند الله الفرد الواحد المقتدر القدير يا امين كنيان حق چون باو منسوبند و مخصوص بايد بطراز تخصيص ظاهراً باطناً مزين گردند از اين تاريخ كه شهر شوال المكرم سنه هزار و سيصد و شش است در هر سنه بهر يك نه تومان بعدد اسم اعظم از قبل حق برسانيد تا نزد كل واضح و معلوم گردد كه از حقد و بحق متمسك و باو منسوب در سنين متواليات آنچه را مالك شده اند اكثر آنرا بساحت اقدس ارسال نموده اند و آنجناب هم بر آنچه ذكر شد آگاه و گواهند و آنچه هم امة الله در رؤيا دیده حق لا ريب فيه نسل الله ان يجعله مبارکاً عليها انه هو الفرد الواحد المهيمن على كلِّ صغير و كبير

يا اوليائى فى الطاء جناب امين عليه بهائى و عنائتى وارد و ذكر هر يك از اوليا از رجال و اماء را نموده و هر يك باشراقات نير بيان مقصود عالميان فائز عالم و آنچه در اوست بيك كلمه كه از مطلع بيان مالك اديان ظاهر شده معادله نمايد كل را بامانت و ديانت وصيت مينمائيم در مدينه كبيره ستر امانت هتك شد بجای علم عدل راية ظلم مرتفع بر اينمظلوم وارد شد آنچه كه حزنش در دفتر عالم ثبت شده از حوادث دنيا محزون نشويد لحاظ عنایت متوجه مقبلين و مقبلات بوده من يقدر ان يحصى فضله و عطائه بعضى از ايدى امر الهى در آن ارض موجود كل را تكبير ميرسانيم و بمحبت و مودت و اصلاح امر مينمائيم از حق ميطلبيم نفوس مقدسه را از اوهام و ظنون و حميه جاهليه حزب قبل مقدس دارد انه هو المبين العليم

يا امين اذا وردت هناك اذكر اهل البهاء من قبلى و كبر على وجوههم بامرى نسل الله ان يحفظهم من شر كل جاهل و ظلم كل ظالم انه هو المقتدر القدير

يا اوليائى فى القاف و الميم يذكرم المظلوم فى هذا الحين قد فازت اعمال اوليائى هناك بقبولى و رضائى طوبى لهم و لهم حسن مآب نشهد انهم فازوا برحيق حبي المختوم و شربوا كوثر بيانى من يد عطائى و سلسيل ذكرى من كأس فضلى

عليهم بهآتى و عنائتى و رحمتى التى سبقت من فى السموات و الارضين نشهد ان الامين ذكركم مرّة بعد مرّة ذكرناكم بذكر اشرق من افق سمآء بيان ربكم العليم الخبير انتم الذين ما منعتمكم سبحات الجلال عن الغنى المتعال و ما خوفكم ظلم كلّ ظالم و سطوة كلّ فاجر بعيد لكلّ واحد ان يقول مقبلاً الى كعبة الله سبحانه اللهم يا الهى لك الحمد بما نجيتنى من بئر الضلالة و الهوى و هديتني الى صراطك المستقيم و نبأك العظيم و ايدتني على الاقبال اذ اعرض عنك اكثر خلقك و نورت قلبى بنور معرفتك و وجهى بضياء طلعتك اى رب اسئلك ببحر جودك و سمآء فضلك بان تكشف عن وجه عبادك و خلقك الحجابات التى منعهم عن التوجه الى افقك الاعلى اى رب لا تخيب عبادك عن بحر آياتك و عزتك لو كشفت لهم كما كشفت لى لنبدوا ما عندهم رجآء ما عندك انك انت المقتدر العزيز العلام

يا اوليائى فى المدن و الديار قد ذكركم الامين امام الوجه و فزتم بعنايات ربكم الفضال الكريم يا اوليائى فى الديار امروز بحر بيان را موجى ديگر و شمس فضل را تجلى ديگر است آيا چه شده كه ناس از مطاف ملاً اعلى محتجب و از مشرق آيات مولى الورى ممنوع آيا امرى در ابداع شبه اين امر اعظم ظاهر شده لا ونفسى الحق جميع كتب الهى بذكرش ناطق و بشنايش متكلم اى دوستان ندائش را بشنوید باتحاد و اتفاق تمسك نمائيد و بجنود اعمال طيبه و اخلاق مرضيه حق جل جلاله را نصرت كنيد يا حزب الله امروز سدره مباركه در اثبات امر بدونش محتاج نه چه كه باثمار جنيّه لانهصى ظاهر و مشهود طوبى از براى نفسيكه شبهات عالم او را از توجه الى الله منع نمود و از تقرب بازداشت

يا امين ذكر جناب مؤمن و ضلعش عليهما بهآء الله را نموديد قصد و عملى كه اراده نموده اند فى سبيل الله مجرى دارند بطراز قبول فائز ولكن بخود ايشان واگذارديم و همچنين اجر لقا از براى هر يك از قلم اعلى ثبت هنيئاً لهما ضلع در زورا بلقا فائز گشته حال مجدد نيت بطراز عمل مزين و مقبول افتاد

يا امين مشاهده مينمائى در ارض سجن محلى از براى احدى نمانده و از اين گذشته چنديست بعضى كلمات بميان آمده مفسدين القا نموده اند آنچه را كه سبب ضرر اولياست و بعد الامر بيد الله المهيمن القيوم

ذكر جناب آقا محمد حسن عليه بهآء الله از اهل صاد در هاء و ميم را نموديد و همچنين دو نفس ديگر كربلائى آقا جان من نون و راء و محمد حسن من هاء و ميم عليهما بهآء الله و ذكر توجهشانرا بساحت اقدس جواب اينست كه از سماء ارادة الهى ظاهر

يا محمد قبل حسن ذكرك الامين امام الوجه و ما اردت فى سبيل الله رب العالمين نسئل الله ان يؤيدك و يوفقك على ما يحب و يرضى و يقدر لك خير الآخرة و الاولى انه هو الجواد الكريم ثم اعلم ان المشركين حالوا بيننا و بين اولياتنا نسئل الله ان يكتب لك اجر الحضور و اللقاء انه هو مولى الورى و رب العرش العظيم لعمري لا تعادل بذكري اياك اذكار الامم و لا ما عند الملوك و السلاطين

يا آقا جان اسمع نداء المظلوم لعمر الله ورد عليه من الظالم ما ناح به سكان الفردوس الاعلى يشهد بذلك من عنده كتاب مبین ليس حزنى من اعدائى بل من الذين يدعون حبى و يعملون ما ذرفت به دموعى و ناح قلبى و من معى فى هذا السجن العظيم قد عمل الغافل هناك ما ناحت به القلوب و انشقت به ستر العصمة و العفة و تزعزعت من عمله اركان الدين طوبى لك بما ذكرت لدى المظلوم و نُزل لك هذا الكتاب المبين

يا محمد حسن انظر ثم اذكر ما ورد على امانء الله من جنود الظالمين قد انكروا حججهم و جادلوا باياتهم الى ان افتوا عليهم من دون بينة من الله مالک هذا المقام الربيع

قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني الى صراطك و سقيتني كوثر بيانك اسئلك بانوار نير برهانك بان تؤيد عبادك على عمل يتضوع منه عرف رضائك و يتشرف بعز قبولك اى رب انا عبدك و ابن عبدك قد اقبلت اليك منقطعاً عن دونك

قدّر لی ما قدرته لاولیاتک آنک انت الفضّال الکریم

ذکر جناب میر نبیل قبل حاء علیه بهاء الله را نمودی فی الحقیقه ناصر امرند و بقدر قوه ذاکر نسل الله تبارک و تعالی ان یمده بجنود العنایة و اللطاف و الحکمة و البیان و یقدر له ما یقرّبه الیه انه هو المشفق الکریم ضیافت ایشان بطراز قبول فائز این ایام امر نمودیم عمل نمایند آنچه را که میر اراده نمود

یا امین انّ الفضل احاط و العنایة سبقت هر یک از اولیا ذکرش از قلم اعلی جاری در ایامیکه حزن احاطه نموده نسل الله ان ینزل علی اصفیائه من سماء جوده رحمة من عنده و هو العزیز الوهاب

یا امین در ارض طاء اولیا را ذکر نما ایادی امر الله الحمد حاضر و موجودند و هر یک امام کرسی مظلوم قائم و مذکور جناب عین و باء علیه بهاء الله را از قبل مظلوم تکبیر برسان و عنایت و شفقت حق بشارت ده چندی قبل عریضه ایشان بحضور و اصغا فائز قبل از عریضه و بعد از عریضه جواب از سماء عطاء ربّانی نازل حسب المسئلت ضیافتش قبول و بعزّ عمل فائز نسل الله ان ینزل علیه فیکلّ الاحیان ما تقرّ به العیون و الابصار البهّاء من لدناّ علیه و علی الذین ما نقضوا عهد الله و میثاقه قاموا و قالوا الله ربنا و ربّ الارضین و السموات

یا امین جناب علی قبل حیدر علیه بهائی و عنایتی را از قبل مظلوم تکبیر برسان بارک الله بر خدمت قائم است و بزحمات اولیا مشغول قد قدر له فی کتابی المکنون ما لا اطلع به الاّ الله المهیمن القیوم هنیئاً له و مریناً له

ذکر ورقه بنت جناب راء و جیم الّذی صعد الی الرقیق الاعلی را نمودید این ورقه از اول ایام اقبال نمود و بقبول فائز گشت نشهد انها اقبلت باستقامة ما زلتها سطوة الظالمین و ما منعتها سبحات المعتدین قد شربت ریحیق البقاء باسمی الابهی و فازت بما کان مسطوراً من القلم الاعلی فی الکتب و الزّیور و الالواح و انزلنا لها ما یقی بقاء بیانی فیملکوت عرفانی و انا المبین العزیز الفضّال و اردنا ان نذکر من معها فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا و انا الفیاض

یا سید رضا قد ذکرک من احبّتی ذکرناک بآیات یجد منها کلّ ذی شمّ عرف العنایة و اللطاف انّ الحرف تنادی و الکلمة تنادی و اللوح یقول امام وجه الظهور قد اتی مکّم الطور طوبی لاولی الابصار

یا رضا اذا شربت سلسیل العرفان من کأس عطاء ربک الرّحمن قل الیهی الیهی لک الحمد جعلتني مقررّاً بما نطق به لسان عظمتک و معترفاً بما انزلته فی کتابک اسئلک بآیاتک الکبری و اصبح قدرتك الّتی انشقّ به ستر الوری بان تجعلني ثابتاً فی حبّک و راسخاً فی امرک آنک انت المقتدر العزیز العلام

و اردنا ان نذکر ابنک الّذی سُمی باسد الله لیفرح بعنایة الله ربّ الارباب قد شهدت الکائنات بذکری اولیائی و امکانات بتوجهی الی اصفیائی نسل الله تعالی ان یوفّقهم و یکتب لهم اجر لقائی و القیام امام وجهی انه هو الفرد الواحد العزیز الوهاب و نذکر ابنک الآخر الّذی سُمی بمحمّد قبل علی و نبشّره بعنایة الله مالک الرقاب انّ الامین ذکرکم خالصاً لوجه الله ذکرناکم بما لا تعادله الاذکار قل لک الحمد یا الیهی بما ذکرتنی و هدیتنی الی سواء الصراط اسئلک بانّ تؤیّدنی علی الاستقامة علی امرک بحيث لا تمنعها سطوة الفجار

یا رضا البهّاء من لدناّ علیک و علی ضلعک و ابناتک الذین آمنوا بالله المقتدر العزیز المتان

ذکر جناب محمّد رضا محمّدآباد علیه بهاء الله را نمودند ذکرشان از قبل و بعد در الواح الیهی بوده اذکره من قبلی و زینّه بطراز تکبیری العزیز البدیع یا محمّد قبل رضا قد فزت بالاقبال اذ اعرض اکثر الخلق و شربت ریحیق الایمان اذ منع عنه العباد انّ ربک یذکر من ذکره و یحبّ من احبه و هو الغفور الرّحیم سبح بحمد ربک فی اللیالی و الايام بتسییح ینجذب به من فی البلاد انه یسمع و یری و هو العلیم الحکیم

یا امین اولیای هر ارض را از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسان و بکمال محبت و شفقت و روح و ریحان هر یک را متذکر دار جناب مسئله گو لله الحمد بخدمت امر مشغول است نسل الله ان یفتح علی وجه ابواب الفضل و علی لسانه ابواب الحکمة و البیان لیدخل الناس فی دینه و یعرفهم سیله و یسقیهم کوثر عرفانه و یهدیهم الی نبأ العظیم انا کنا معه و سمعنا ما نطق به فی امر الله رب العالمین البهآء من لدنا علیه و علی الذین سمعوا ندآئه و ذکره و بیانه فی هذا الذکر الحکیم این ایام از سماء مشیت مخصوص او لوحی نازل و اسامی مذکوره در نامه او هر یک بامواج بحر بیان مقصود عالمیان فائز

یا امین اولیای ارض قاف را از قبل مظلوم ذکر نما ذکریکه یتذکر به العالم و من فیه قل یا اولیآء الله و حزبه ندای مظلوم در هر حین مرتفع از حق میطلبیم هر یک از اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب اصلاح و علت نجات است امید آنکه هر یک بمثابه علم در ذکر مالک قدم ظاهر و باهر و هویدا گردند یا حزب الله از حوادث امکان مکدر نباشید اگر حزنی وارد شود فی سبیل الله از بی فرح اکبر و سرور اعظم را ملاقات نمائید هذا وعد غیر مکذوب یشهد بذلك من ینطق امام الوجوه الله لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم

جناب اسم الله زین و همچنین ایادی امر الهی در ارض طاء ذکر اماء الله و اوراق آن ارض را نموده اند و آنجناب کل بتجلیات انوار نیر بیان فائز گشتند نسل الله ان یؤید اولیائی و اوراقی علی ما یحب و یرضی ورقه عمه و اوراق و همچنین ابناء لدی المظلوم مذکور بوده و هستند فی الحقیقه از اول امر الی حین بذکر و ثنا ناطق و بر خدمت قائمند علیهم بهآئی و بهآء من فیملکوتی

اهل کاف لازال در ساحت اقدس ذکرشان بوده نفوسیکه از رحیق استقامت نوشیده اند کل را بعنایت حق مسرور دار البهآء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی الذین یسمعون قولک فی هذا الامر المبرم المتین